

[Krag.]

som beholder en vis Brøkdel af Bygnings-skatten, nemlig saadanne, hvor Bygningsværdien i Forhold til Jordværdien er meget stor; saadanne findes der baade indenfor de meget store Brug, hvor der har fundet et Luksusbyggeri Sted, og ogsaa og maaske hyppigst indenfor saadanne Smaabrug paa meget magre Jorder, hvor Bygningsværdien er meget betydelig i Sammenligning med Jordværdien.

Men denne Bygningsskat, man gennem denne Form saaledes naar til, bliver saa fremtidig staaende uændret, saa længe der overhovedet er Tale om, at Statsindkomstskatteyderne skal bære en Del af den hidtidige Amtsbeskatning; Bygningsskatten ændres ikke med de kommende Ændringer af Amtsskatten, disse paa virker alene Grundskylden.

De Beskatningsregler, der nu foreslaas, skal saa anvendes til at udfinde de Promiller, der skal være Grundlaget for Fordelingstallene paa Amternes Udskrivning i 3-Aaret 1930—31 til 1932—33. Naar denne Grundskyldspromille og Bygningsskyldspromille, som dette vil medføre, er udfundet, beregnes paa Grundlag af disse Promiller den Grundskyld, der skulde udskrives i de forskellige Amter for 1933—34, og disse Udskrivningsbeløb anvendes saa som Fordelingstal ved Udlodning af de 20 Mill. Kr. paa de forskellige Amter. Saa længe Landbrugets Forrentningsprocent ligger under Nul, bliver den Andel, som Staten overtager af de hidtidige Amtsskatter, 20 Mill. Kr.; bliver Forrentningsprocenten positiv, aftager Statens Andel i denne Byrde med 465 000 Kr. for hver Promille. Forrentningsevnen øges og Grundskylden paa Landbrugsejendommene i Amtet øges derved i tilsvarende Grad. Og Statens Andel i Amtsbyrden bortfalder, hvis Forrentningsprocenten baseret paa Handelsværdien atter naar op til de 4,3 pCt., som efter Landøkonomisk Driftsbureau's Opgørelse var gældende for 1929—30.

Hvis derefter Amternes Behov skulde vokse udover det i 1929—30 udskrevne, saa kan i Henhold til Forslaget det overskydende lignes paa Statsindkomstskatteyderne i Amtet, medens selve Statskassens Andel i Dækningen af Amtets Udgifter derefter er bortfaldet. Det vil altsaa sige, at Statsandelen i disse Udgifter svinger i omvendt Forhold til Landbrugets Forrentningsevne, voksende, naar Forrentningsevnen daler, med 465 000 Kr. pr. Promille, og aftagende, hvis Forrentningsevnen vokser, og det er jo det sidste, vi nærer Haab om

vil ske — og forhaabentlig ogsaa i et hurtigt Tempo. Men under Hensyn til denne nøje Forbindelse mellem Forrentningsevnen og Statens Andel i Amtsudgifterne, maatte man jo ogsaa søge at tilvejebringe et Dækningsgrundlag, som tillod en til denne veks-lende Forrentningsevne — og forhaabentlig i et hurtigt Tempo stigende Forrentningsevne — svarende Bevægelighed indenfor Dækningsgrundlaget, og jeg kan ikke nægte, ogsaa under Hensyn til den Udnyttelse, som hidtil er gjort af andre Skattekilder, at her melder Statsindkomstskatten sig paa en naturlig Maade.

Jeg vil om hele dette System sige, at det Forhold mellem Ejendomsbeskatning og Forrentningsevne, som her er tilvejebragt, dækker heller ikke det, som er Venstres og min Grundopfattelse af de Momenter, som skal være afgørende for Svingningen indenfor Ejendomsbeskatningen. Vi nærer vedvarende den Opfattelse, at Beskatningen af fast Ejendom skal være fast hvilende paa en uforanderlig Promille og kun veks-lende med de vekslende Vurderinger, og at den Beskatning, der skal svinge med Forrentningsevnen, i Virkeligheden er Indkomstskatten — ogsaa for Landbruget. Vi har altsaa ikke, idet vi medvirker til dette Lovforslags Gennemførelse, ændret vor principielle Grundopfattelse, men som Situationen er indenfor Landbrugserhvervet, og som Situationen ligger i mange af Landets Amter, hvor man faktisk ikke kan faa de fornødne Midler ind til Forvaltningens Gennemførelse, fordi Skatteyderne er kommet i Restance, maa der skrives til Handling; saa maa man stille sin principielle Grundopfattelse til Side for i hvert Fald foreløbig at opnaa det, som vi sætter som Endemaalet: en væsentlig Reduktion af Ejendomsbeskatningen, hvad Landbrugs-ejendomme angaar.

Altsaa, vi har ikke opgivet det, som er vort Maal; vi ser det i Øjeblikket ganske vist liggende noget fjernt under Hensyn til den Opfattelse paa dette Omraade, som er det nuværende Flertals her i denne Sal, men derved er jo foreløbig intet at gøre. Vi kan kun udtrykke vor Tilfredshed med, at vi dog nu er naaet saa langt, at vi kommer til en saa væsentlig Lettelse af Landbrugets Byrde, som Tilfældet er. Og selv om vi maa beklage, at Byrden derfra kommer til at hvile paa Skatteyderne i al Almindelighed, saa maa det dog erkendes, at i en Nødssituation maa vi staa sammen, og naar det ikke har været muligt at naa til den Udgiftsreduktion, som vi ved alle mulige Lejligheder har fremhævet som for-